

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ 13 – 26 พฤษภาคม 2569

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตก ฝนตกหนักและลมแรง บางพื้นที่	1. ทูเรียน	ติดผล - เก็บผลผลิต	พายุ ลมแรง	ใบและผลทุเรียนหลุดร่วง กิ่งฉีกเสียหายและต้นโค่นล้ม โดยเฉพาะพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ เนินเขา แนวช่องลมตามธรรมชาติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้การปลูกทุเรียนระยะชิด ตัดแต่งเพื่อควบคุมความสูงทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อลดผลกระทบจากการปะทะของความแรงลม ควรเลือกรูปแบบการปลูกให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ปลูกและการจัดการ 2. ไม้จำนวนผลบนต้นให้พอดีกับขนาดของกิ่งกระจายผลให้สมดุลรอบทรงพุ่ม 3. โยงกิ่งทุเรียนเข้ากับลำต้นหลัก โยงผลในกิ่งขนาดเล็ก เพื่อลดการปะทะของลม 4. ค้ำยันต้นด้วยไม้ไผ่ ในช่วงที่ให้ผลผลิต 5. ตัดแต่งกิ่งหรือลำต้นทุเรียนฉีกขาด ทาแผลรอยตัดด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อราและแมลง 6. หากต้นทุเรียนเอนเอียงเล็กน้อยและรากไม้ขาดเสียหาย อาจใช้ไม้ค้ำยันให้ลำต้นตั้งตรงและตัดแต่ง 7. ควรมีต้นไม้เป็นแนวกันลม (windbreak) เช่น อโศกอินเดีย ไทร ไม้ สน กระถินณรงค์ ช่อย เป็นต้น (ที่มา : สถาบันวิจัยพืชสวน)

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	2. ลองกอง	ติดผล - เก็บผลผลิต	โรคราดำ (เชื้อรา <i>Capnodium</i> sp., <i>Meliola</i> sp.)	พบคราบราสีดำติดตามส่วนของช่อดอก ช่อผล ทำให้ดอกผิดปกติ หรือเหี่ยว และหลุดร่วง บางครั้งอาจทำให้ไม่ติดผล ถ้าเป็นโรคในระยะผลอ่อน อาจทำให้ผลเหี่ยวและหลุดร่วง โดยโรคราดำมักพบในช่วงที่มีการระบาดของแมลงปากดูด โดยเฉพาะเพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้ง	<ol style="list-style-type: none"> 1. พ่นน้ำเปล่าล้างคราบราดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 2. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เบนโนมิล 50% WP อัตรา 6 - 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร บนช่อผล ทุก 14 วัน 3. เนื่องจากเชื้อราเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปากดูด เช่น เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ สามารถป้องกันกำจัดโดยใช้สารฆ่าแมลง เช่น คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>**** ไม่ควรพ่นสารในช่วงดอกบาน และระยะเริ่มติดผลอ่อน ควรหยุดพ่นอย่างน้อย 7 วัน ก่อนเก็บผลผลิต</p>
	3. มะพร้าว น้ำหอม	ติดผล - เก็บเกี่ยว	โรสีขามะพร้าว	เข้าทำลายอยู่ภายในชั้วผล ตั้งแต่ขนาดเล็ก เมื่อแกะชั้วผลออก ด้านในของชั้วผลจะมีสีน้ำตาลภายนอกผลจะพบแผลเล็ก ๆ สีน้ำตาลแข็ง ส่วนปลายแผลเรียบแหลม และจะปรากฏด้านใดด้านหนึ่งของผล โดยแผลจะไม่เกิดรอบผลมะพร้าว เมื่อผลมีขนาดโตขึ้นจะเห็น	ไม่สามารถพ่นสารฆ่าโรอย่างเดี่ยวแล้วจะกำจัดได้อย่างสิ้นซาก เนื่องจากสารฆ่าโรเป็นสารประเภทถูกตัวตายเท่านั้น โรจะเข้าทำลายอยู่ภายในชั้วผลมะพร้าว ทำให้การพ่นสารไม่สามารถโดนตัวโรได้ ดังนั้นจึงต้องตัดทำลายจั่นช่อดอก และช่อผลของมะพร้าว

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ผลได้ชัดเจน ในหนึ่งทะเลายจะพบอาการเข้าทำลายของไรเพียงไม่กี่ผล หากไม่ป้องกันกำจัดจะทำให้ผลมะพร้าวในฤดูถัดไปมีขนาดเล็กลงอย่างเห็นได้ชัด ผลเล็กลีบ จนไม่ได้ผลผลิต หากเข้าทำลายรุนแรงผลมะพร้าวจะเสียหายและร่วงหล่น</p>	<p>ทั้งหมดจนกว่าจะไม่พบอาการลุกลาย โดยวิธีกำจัดไรหลังจากตัดช่อดอก และช่อผลมีหลายวิธี ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นำไปฝังกลบโดยให้มีหน้าดินลึกประมาณ 50 เซนติเมตร 2. ถ่วงน้ำ โดยต้องกดให้จมน้ำทั้งหมด 3. ใส่ถุงพลาสติกดำตากแดดไว้อย่างน้อย 1 สัปดาห์ 4. ตัดทำลายจั่นช่อดอกและช่อผลทั้งหมด ฟนสารฆ่าไรอย่างน้อย 4 ครั้ง ห่างกัน 1 สัปดาห์ หลังตัดจั่นช่อดอกและช่อผลทุกครั้งจนกว่าจะไม่พบอาการเข้าทำลาย <p>หากยังพบอาการลุกลาย ให้เปลี่ยนชนิดสารฆ่าไรตามกลุ่มสารออกฤทธิ์ เช่น โพรพาร์โกต์ 30% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะมิทราซ 20% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ กำมะถันผง 80% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพริดาเบน 20% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>(ที่มา : กลุ่มงานวิจัยไรและแมงมุม, กองวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช)</p>
	4. ผักสลัด (ทั้งในและนอกโรงเรือน)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	สภาพอากาศร้อน	ผักมีอาการเหี่ยวในช่วงแดดจัด หรืออากาศร้อนเกิดอาการปลายใบไหม้ และมีรสขม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรรดน้ำในตอนเช้า และให้น้ำเพิ่มขึ้นเมื่อสภาพอากาศร้อนมากขึ้น 2. ใช้ตาข่ายพรางแสง โดยพรางแสงไม่เกิน 50%

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>หลีกเลี่ยงการใช้แอสลนสีเขียวเพราะมีผลกระทบต่อการสังเคราะห์แสงของพืช แนะนำให้ใช้แอสลนสีดำเนื่องจากจะกรองแสงได้ดีกว่าสีอื่น ๆ</p> <p>3. พ่นน้ำบริเวณแปลงปลูก เพื่อลดอุณหภูมิและช่วยเพิ่มความชื้นในอากาศ โดยพ่น ทุก ๆ 10 นาที นานครั้งละ 30 - 40 วินาที ซึ่งจะช่วยลดอุณหภูมิได้ประมาณ 3 - 6 องศาเซลเซียส (ที่มา : สถาบันวิจัยพืชสวน)</p>
	<p>5. ผักสลัด (โดยเฉพาะผักที่มีใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด)</p>	<p>ทุกระยะการเจริญเติบโต</p>	<p>โรคใบจุด หรือใบจุดตากบ (เชื้อรา <i>Cercospora lactucae-sativae</i>)</p>	<p>เริ่มแรกแผลมีลักษณะเป็นจุดดำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน ต่อมาแผลขยายใหญ่มีลักษณะกลมหรือค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น กลางแผลมีสีเทาหรือสีขาว ขอบแผลมีสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายตากบ แผลมีหลายขนาดตั้งแต่จุดเล็กถึงจุดใหญ่ ขนาด 1 - 10 มิลลิเมตร เกิดกระจายทั่วไป ถ้าอาการรุนแรงแผลจะลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้ หากเกิดกับใบอ่อนอาจทำให้เกิดอาการใบหงิกงอ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค หรือฆ่าเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ด โดยแช่ในน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 25 นาที 2. ก่อนการปลูกควรไถพรวนดินลึก ๆ ทิ้งไว้อย่างน้อย 30 วัน เพื่อให้เศษซากพืชและวัชพืชย่อยสลาย 3. จัดการแปลงปลูกให้มีการระบายน้ำที่ดี และควรมีอากาศถ่ายเท 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบโนมิล 50% WP อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 5. ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชอื่นสลับหมุนเวียนอย่างน้อย 3 ปี

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	6. อ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ 2. อ้อยระยะแตกกอ	ด้วงหนวดยาวอ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไชเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หน่ออ้อยอายุ 1-3 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้ว พบว่าการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อย จะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้น หรือทั้งกออ้อย หนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไชจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย	<p>1. อ้อยปลูกใหม่</p> <p>ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล <ul style="list-style-type: none"> - ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนและดักแด้ของด้วงหนวดยาวอ้อยตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย - จับตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาวอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงพลบค่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ <ul style="list-style-type: none"> - โรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี <p>ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี</p> <p><u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟอสฟอรัสแมลง พิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน <p><u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - โรยสารฆ่าแมลง พิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน <p>2. อ้อยระยะแตกกอ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าพบหน่ออ้อยแห้งตาย ให้ขุดกออ้อยและจับตัวหนอน และดักแด้ของด้วงหนวดยาวอ้อยออกมาทำลายนอกแปลง - จับตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาวอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงค่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ <ul style="list-style-type: none"> - เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี <p>ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี</p> <p><u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง พิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน <p><u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เปิดร่องอ้อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง พิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน <p>หมายเหตุ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<ul style="list-style-type: none"> - กรณีการใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม และ สารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้ - ในช่วงที่ฝนเริ่มตก ดัชนีความยาวอ้อยจะ ออกเป็นตัวเต็มวัย ให้เฝ้าระวัง เมื่อฝนตกหนัก ครั้งแรก ให้สำรวจตัวเต็มวัย ในช่วงพลบค่ำ ถ้าไม่พบตัวเต็มวัยให้รอฝนตกซ้ำ ครั้งที่ 2 ดัชนีความยาวอ้อยจะออกจากดักแต่เป็นตัวเต็มวัย ให้ทำกับดักหลุมในแปลงอ้อย เพื่อจับตัวเต็มวัย หรือเดินเก็บตัวเต็มวัยในแปลงอ้อยช่วงค่ำ
			2. แมลงนูนหลวง	<p>ตัวหนอนของแมลงนูนหลวงเข้ากัดกินรากอ้อย เป็นอาหาร อาการเริ่มแรกของอ้อยที่ถูกทำลาย คือ ใบอ้อยมีสีเหลือง ต่อมาใบอ้อยจะแห้งตายมากผิดปกติ ในที่สุดอ้อยจะแห้งตายไปทั้งกอ กออ้อยที่ถูกหนอนเข้าทำลายจะดึงออกมาจากพื้นดินได้ง่าย เนื่องจากรากอ้อยถูกทำลายหมด การเข้าทำลายอ้อยจะปรากฏเป็นหย่อม ไม่แพร่กระจายไปทั้งไร่ พื้นที่ใดเป็นที่ค่อนข้างลุ่มเมื่อฝนตกมีน้ำขัง แมลงนูนหลวงจะเข้าทำลายน้อย แต่ถ้าอ้อยปลูกในที่ดอน อ้อยจะถูกทำลายมาก อ้อยกอใดที่ถูกหนอนของแมลงนูนหลวงเข้าทำลายเพียงหนึ่งตัวต่อกอจะทำให้กออ้อยกออื่นตายไปทั้งกอ หรือถ้าไม่ตายจะทำให้ผลผลิตของอ้อยลดลงจนเก็บ</p>	<p>เนื่องจากแมลงนูนหลวงออกเป็นตัวเต็มวัยปีละครั้ง วิธีการที่ดีที่สุดในการป้องกันกำจัด คือ การเก็บตัวเต็มวัยมาทำลายก่อนที่ตัวเต็มวัยจะไปวางไข่ โดยเริ่มจับเมื่อฝนตกครั้งที่ 2 เมื่อตัวเต็มวัยเริ่มออกมาให้จับตัวเต็มวัยโดยการ ใช้ไม้ตีตามกิ่งไม้หรือป็นขึ้นไปเขย่าให้ตัวเต็มวัยตกลงมาในขณะผสมพันธุ์ ใช้เวลาจับประมาณ 30 นาที เริ่มจากเวลา 18.30 - 19.00 น. และจับต่อเนื่องกันประมาณ 15 - 20 วัน หรือเวลาพลบค่ำเดินในแปลงจะพบดินเริ่มแตกแยกเหมือนกับจะมีเมล็ดพืชออกมา นั่นคือแมลงนูนเริ่มจะชูดอกมาจากดิน เดินในแปลง และชูดินบริเวณที่มีรอยแตกจะได้แมลงนูนปริมาณมาก วิธีนี้จะเป็นการช่วยลดประชากรของ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ผลผลิตไม่ได้	<p>แมลงนูนหลวงได้มาก</p> <p>1. อ้อยปลูกใหม่</p> <p>ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทำการป้องกันกำจัดด้วยการไถพรวนดินหลาย ๆ ครั้ง เพื่อทำลายไข่ ตัวหนอน และดักแด้ ที่อยู่ในดิน และเก็บตัวหนอน ดักแด้ของแมลงนูนหลวงตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย 2. จับตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวง 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ควรจะใช้วิธีป้องกันจะให้ผลดีกว่าการกำจัด เพราะเมื่อหนอนโตแล้วการใช้สารฆ่าแมลงจะได้ผลน้อยหรือไม่ได้ผล ระยะเวลาใช้สารฆ่าแมลงที่เหมาะสม คือ ระยะหนอนเริ่มฟักออกจากไข่ สารฆ่าแมลงที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ พ่นบนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน <p>2. อ้อยระยะแตกกอ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จับตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวง 2. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี สารฆ่าแมลงที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ให้เปิดหน้าดินออกทั้งสองด้านของแถวอ้อย ห่างจากกออ้อยประมาณ 8 นิ้ว แล้วพ่นสารฆ่าแมลงไปตาม

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ร่องอ้อยที่เปิดหน้าดินออกเสร็จแล้วเอาดินกลบหรือใช้เครื่องผ้าตอ แล้วใช้สารฆ่าแมลงพ่นลงไป ในรอยผ่ากอ นั้น
	7. งา	งาเริ่มงอกจนถึงอายุ 30 วัน	หนอนห่อใบงา	หนอนห่อใบงาเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่งอกพ้นผิวดิน หนอนจะเข้าทำลายโดยการชักใยดึงใบงามาห่อตัวไว้แล้วกัดกินใบ ถ้าหนอนเข้าทำลายตั้งแต่ต้นอ่อน ต้นงาจะตาย ทำให้ต้องปลูกซ่อมใหม่ เมื่องาโตขึ้นหนอนจะเข้าทำลายตายอด ดอก ใบ และฝัก ทำให้สูญเสียผลผลิต 27 - 40 เปอร์เซ็นต์	1. ใช้กับดักแสงไฟ ดักตัวเต็มวัย คือ ผีเสื้อกลางคืนไม่ให้มาวางไข่ 2. พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซฟลูทริน 10% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบหนอนมากกว่า 2 ตัวต่อแถวยาว 1 เมตร หรือ พ่น 3 ครั้ง เมื่ออายุ 5, 20 และ 40 วัน

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : ศวส.จันทบุรี, สวพ.6, ศวกส.เพชรบูรณ์ และศวพ.ราชบุรี

: สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุรรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก : กลุ่มวิชาการ ศวร.อุบลราชธานี

ผู้กลั่นกรอง : กองวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช